

Права жінок: історична перспектива

Книга, перекладена українською мовою, розповідає про права жінки у різні епохи в різних релігіях, таких, як християнство, юдаїзм, індуїзм та іслам. А як інакше? Адже іслам надав жінці ті права, яких у неї не було в жодній іншій релігії та в жодній епосі до ісламу. Навіть в Європі жінки змогли скористатися деякими

своїми правами лише після дев'ятнадцятого сторіччя. В європейських країнах навіть поставало питання: чи є взагалі жінка людиною? Також ця книга розповідає як іслам звільнив жінку від звинувачення Старого Заповіту в тому, що вона, нібито, була головною причиною "першородного гріха" і страждань людства. В кінці книги пояснюються причини того, чому

європейки приймають іслам і залишають всі інші релігії. Також розповідається про те, що вони знайшли в ісламі розумні відповіді на власні запитання: як щодо причин існування цього буття, так і щодо ролі жінки взагалі. А як інакше? Адже в ісламі жінки є рідними сестрами чоловіків.

<https://islamhouse.com/2776135>

- Права жінок: історична перспектива
  - ПОДЯКА
  - ПОСВЯТА
  - Вступ
  - Жінки у вченні індуїзму
  - Жінки в Старому Завіті
  - Жінки у вченні християнства
  - Жінки в наш час
    - 1. Невірність
    - 2. Пологи в підлітковому віці
    - 3. Сексуальні домагання
    - 4. Неповна сім'я
    - 5. Насильство над жінками та дітьми

- Ісламський погляд на жінку
  - 1. Жінки в Корані
  - 2. Жінки у вченні Пророка
  - 3. Жінки і освіта
  - 4. Полігамія в ісламі
  - 5. Хто отримує користь від моногамії?
  - 6. Розділення – краще
- Західні жінки приймають іслам
- ВИСНОВКИ

Права жінок: історична перспектива

ПОДЯКА

Я дуже вдячний Всемогутньому Аллаху за Його керівництво і нескінченні щедроти. Без Його щедрості, натхнення і безмежної милості, я був би безпорадним.

Мої щирі слова подяки тим багатьом людям, які допомогли у написанні цієї книги і в її видавництві:

- Моєму дорогому брату доктору Абдуллаху Абу-Іші, за його зусилля в розгляді остаточного проекту. Його мотивуючі слова підбадьорення і керівництва стали суттєвою допомогою.

• Сестрі

Умм Мухаммад, за її дуже старанні зусилля у виправленні маленьких помилкок і за терпіння. Нехай винагородить Аллах її за втому і важку роботу!

• Жінкам, які надихнули мене на написання цієї книги і завжди були поруч,

щоб надати необхідну підтримку і дуа: моїй покійній бабусі, моїй матері Фатимі, дружині Аїші, моїй сестрі Амрі, моїм двом дочкам Ареєі і Фатимі, і Моні, моїй сестрі в Ісламі.

*****

ПОСВЯТА

Я присвячую це друге видання моєї книги, **Права жінок:** історична перспектива, людині, яка стояла за публікацією першого видання цієї книги. Вона більше не живе в нашому світі, але її зусилля в справі інформування людей про іслам все ще дуже помітні. Я прошу Аллаха щедро винагородити цю людину за великі зусилля і ввести її до Раю разом з нашим Пророком.

*****

Вступ

Сьогодні різні суспільства змушені зайняти певну позицію щодо становища жінок. Але в літературі майже ніколи не згадується те, що іслам розглянув питання про права жінок ще понад 1400 років тому, задовго до того, як це питання стало серйозною проблемою в багатьох інших культурах, особливо на заході.

Протягом останніх декількох десятиліть питанню про права жінок приділяється велика увага в західних і протозахідних суспільствах. Тільки пророку Мухаммаду через Божественне одкровення вдалося відновити

гідність і права жінок, які століттями жили за дуже принизливих обставин.

Багато феміністських авторів є вкрай активними в засудженні ставлення до жінок-мусульманок. Іноді вони змішують чисті ісламські вчення зі особистими безвідповідальними діями деяких мусульман. Тим не менш, деякі автори, можливо, навмисно виявляють упередженість, через популярність їх робіт і високі гонорари, які вони отримують за продаж своїх книг. Цей бізнес процвітає, в той час як справжні ісламські фундаментальні вчення несправедливо ігноруються. Такі

роботи не звертають уваги на вчення ісламу. У результаті, вони не роблять жодних спроб розділити поведінку деяких мусульман і релігію, з якою вони можуть бути ледве знайомі.

Феміністській науці краще зосередити свою увагу на тяжкому становищі жінок, дітей і сімей, які живуть у всьому світі, зокрема і в західних країнах.

Незалежно від значних зусиль, які західні жінки докладають задля обґрунтування і забезпечення їх прав, останні статистичні дані та наукові дослідження показують вкрай незадовільні результати зростання розтління і

дискримінації жінок і дітей.
Несправедлива конкуренція між чоловіками і жінками в чоловічому світі роботи дала дуже негативний результат в найбільш важливому інституті – в сім'ї. В сучасних суспільствах, жінка має право на пошану й повагу тільки в тій мірі, в якій вона досягає успіху у виконанні функцій чоловіка, в той самий час, максимально виставляючи свою красу і чарівність для публіки. Результатом є те, що роль двох статей в сучасних суспільствах ретельно об'єднується.

Однією з головних підстав для написання цього дослідження

було несправедливе спотворення деякими письменниками ісламських вчень про жінок. Вони заснували свої праці на висновках, які були вирвані з контексту. Також вони приписували неприйнятні дії деяких неосвічених мусульман усьому ісламу. Більшість з цих письменників провели необ'єктивні дослідження щодо становища жінок у вченні ісламу та в інших релігіях і ідеологіях, не провівши якісного і рівноцінного порівняння. За допомогою інформації, запропонованої в даному дослідженні, читачі зможуть самостійно побачити велику різницю між справжніми

вченнями цих священних книг та жорстоким поводженням, якого жінки зазнавали в цих суспільствах протягом століть. Просто через те, що жінки страждали від маніпуляцій чоловіків, звинувачуючи у цьому Бога; і, отже, обвинувачували "божественне". Коли справа доходить до ісламу, рівняння обертається у протилежну сторону. Ісламські вчення не відображають неправильних методів відносин деяких мусульман до жінок. Тим не менше, ці методи несправедливо приписуються всьому ісламу. Едвард Саїд посилався на це несумлінне

твердження, говорячи про упереджені труди В. С. [Найпола про іслам](#): "Для Найпола і його читачів іслам мав, якимось чином, протирічити всьому, що схвалюється цивілізованістю і західною раціональністю". Аллах не дає людині повної свободи приймати закони. Замість цього Він дає ідеальні рекомендації для захисту людини від сходження із Прямого Шляху, а, отже, і проти порушення прав інших.

Мета цієї книги полягає в наданні історичного огляду прав жінок в основних релігіях світу. Більше уваги буде приділено статусу жінок в сучасних західних

суспільствах в порівнянні із ісламською точкою зору на жінок. Тим не менше, я не збираюся подавати детальний звіт цієї нової теми, а лише окреслю загальні межі, в яких можна буде намалювати повну картину про жінок в історичній перспективі.

Жінки у вченні індуїзму

Нещодавня доповідь, запропонована ООН, зазначила, що в Індії жінки стикаються із низкою проблем, у тому числі недоїдання, поганого медичного обслуговування та відсутності освіти. Це відбивається на

співвідношенні кількості чоловіків та жінок. В Індії 960 жінок припадає на 1000 чоловіків. Ще одна проблема полягає в тому, що чоловіки вимагають високого приданого від сім'ї нареченої, що завдає великого матеріального тиску на сім'ю нареченої. Така несправедлива практика була одним із факторів ескалації дітовбивства. Дітей жіночої статі часто абортують на пізніх термінах вагітності, коли вже є можливість діагностувати стать дитини за допомогою ультразвуку. Також селективний аборт робиться через перевагу немовлят чоловічої статі. Жіноче дітовбивство стало звичайною

практикою. Також спалювання вдови живцем після смерті чоловіка (практика під назвою «саті») є частиною індуїстських вчень, які застосовуються до жінок. Це було дуже поширено в Індії, поки британський уряд не заборонив цю практику в 1930 році. У своїй книзі «Сучасний індуїзм» Уілкінс (1975 р.) стверджував, що жінки Раштрія в індуїзмі взагалі ніколи не отримують свободу. Просто через те, що шановні вчителі Хінду Аватар, Ману, які називаються Дхарма Шастра, наказують, що:

«Для дівчини або молодої жінки, або для жінки вже похилого віку,

не має бути навіть
найменшого місця для її
простого задоволення. У
дитинстві жінка має залежати від
її батька, в молодості – від
чоловіка, коли ж її пан (чоловік)
буде мертвий, то залежати вона
має від своїх синів. Жінка не має
прагнути незалежності» (Дхарма
Шастра, гл. В. с. 162-3).

Відповідно до вчення Ману, є
певні види істот, які не
заслуговують якихось прав:

«Три людини: дружина, син і раб
– як зазначено законом – не
мають взагалі жодних багатств.
Багатство, яке вони можуть

заробити, віддається людині, якій вони належать».

Жінці у вченні Ману навіть відмовлено в праві на поклоніння індуїстським богам від свого імені, вони мають молитися від імені своїх чоловіків:

«Дружині заборонено наближатися до богів від свого імені. Жодна жертва не дозволяється жінці, окрім як від імені її чоловіка: жодний релігійний обряд, жодний піст».

Здається вони не мають навіть своєї власної особистості. Вони просто приставлені до чоловіка. Вони також не можуть читати

релігійні книги. За вченням
Дхарма Шастри Ману:

«Для жінок (святий) обряд (не виконується) зі священними текстами, таким чином закон встановлений; жінки позбавлені сили і позбавлені (знання) ведичних текстів (вони такі ж нечисті), як (і сама) брехня, таке певне правило».

Відповідно до цих вчень «Голос Далітів» 1-15 лютого 1994 р. повідомив, що громада Шанкарахарі Пурі Свамі Нішаланда зупинила жінку від декламації віршів Вед на зборах у Калькутті 16 січня 1994 р.

Суворі кастові системи, введені брахманами (індуїстські жерці і вища каста), призвели до деградації інших каст. Жінки постраждали найбільше, особливо в жебрачих кастах. Доктор Чаттерджі (1993 р.) посилається на доповідь Таймс про Індію, в якій вони говорять про систему «девадасі» (релігійна проституція), введену священиками. "Бідні дівчата нижчого класу спочатку продавалися на приватних аукціонах, пізніше були приставлені до храмів. Потім їх передали в проституцію". В іншій доповіді Таймс про Індію, в номері від 10 листопада 1987 р.

підтверджується широке поширення системи «девадасі». В штаті Карнатака, Андхра-Прадеш і інших частинах Південної Індії система включає в себе посвяту в дитинстві "молодих дівчат Харіджіян» (Махар, мангі, довр і чамбхари) в статус богинь, а коли вони досягають статевої зрілості, слідує їхня посвята в проституцію. Це пов'язано з соціальною відсталістю, бідністю та неписьменністю".

У доповіді говориться, що ця система проституції процвітає в результаті змови між феодальним класом і класом брахманів. Їхній ідеологічний і релігійний вплив

бере контроль над
неписьменними селянами і
ремісниками, таким чином
проституція релігійно
санкціонується. У доповіді
говориться про дослідження двох
лікарів з індійської організації
охорони здоров'я щодо дівчат з
бідних сімей, які після статевої
зрілості були продані на
приватних аукціонах однієї
людини, **яка заплатила певну суму
грошей сім'ям: від 500 до 5000
рупій.**

Згідно ведичним вченням, жінки
не мають прав. Вони просто
благословенні, **щоб бути
підлеглими своїм чоловікам:**

«Якими б не були якості чоловіка, з яким з'єднана жінка, відповідно до закону, то й такі самі якості несе і вона, як річка (об'єднана) з океаном».

В іншому вірші ведичних вчень Ману, жінці не надається взагалі жодного значення:

«Ані в продажі, ані в відмові дружина не звільнена від чоловіка; так ми знаємо закон, який Господь істот (Прагапаті) створив давно».

Жінки, відповідно до справжніх індуїстських вчень Вед, є лише власністю, яка може бути

успадкована і використана так, **як забажає чоловік:**

«Дружина старшого брата для молодшого (**брата**) – дружина Гуру...»

Ману реалізував схожий закон про спадкування дружини померлого чоловіка. Якщо (**майбутній**) чоловік жінки вмирає після усних заручин, її шурина одружується з нею...

Жорстка і несправедлива система каст брахманів виділяється серед інших каст. Жінки нижчих каст і їхні діти страждають у багатьох відношеннях. Нечесний поділ спадщини – тільки одне питання з

багатьох. Відповідно до закону Ману;

«Брахман (син), отримує чотири частки; син кшатрії (дружина) – три; син Вайшья отримує дві частини; син шудри може отримати лише одну частину».

Жінки, за індуїстським вченням Ману, не мають права запитувати своїх чоловіків або застосовувати законні заходи, щоб виправити поведінку свого чоловіка:

«Жінка, що виявила неповагу до (чоловіка), який пристрастився до (якоїсь злої) діяльності: пияцтва чи хвороби, повинна постити

протягом трьох місяців (і бути) позбавлена прикрас і меблів».

Необмежене багатоженство є узаконеним в індуїстських вченнях. Батько Рам мав кілька дружин, на додаток до багатьох наложниць. Крішна, Герой Махабхарати і втілення Вішну (індуїстського бога), мав вісім головних дружин. Він одружився ще на шістнадцяти тисячах і одній сотні жінок в той самий день. Свами Вамдев виступав на користь видачі дозволу для індуїстських чоловіків мати максимум 25 дружин.

З іншого боку, в індуїстському суспільстві життя жінок, чий чоловік помер, стає нестерпним настільки, що вони мають скоїти «саті» – одну із форм самогубства. Гюстав ле Бон пише про цей аспект індійського суспільства, кажучи:

«Самоспалення вдів на похоронах їхніх чоловіків не згадується в Шастрі, але здається, що практика стала вельми поширеною в Індії. Ми знаходимо посилення на неї в текстах грецьких літописців».

Це приниження жінок також розглядається в доповідях індійських ЗМІ, які повідомляють,

що велику кількість молодих дівчат було поховано живцем, тому що жінки розглядаються як економічний тягар для своїх батьків. ЮНІСЕФ показує, що дітовбивство є широко поширеним в більшості 60,000 індійських сіл, де живуть 70% населення Індії. 40% дівчат шкільного віку не ходять до школи. Таким чином, переважна більшість з 84% неписьменного населення Індії складається з жінок.

Таймс повідомляє про «політику однієї дитини» в сім'ї, яка в наш час застосовується в Китаї, кажучи, що багато китайців

бажають мати дитину саме чоловічої статі. Отже, вони переривають життя немовлят жіночої статі, можуть продавати своїх дочок мобільним торговцям і підлеглим. У зв'язку з цим, китайська поліція нещодавно заарештувала 49 членів банди, чия робота полягала в тому, щоб купувати, переправляти і продавати дівчат по всьому Китаю. В результаті цього дикого ставлення до жінок в Китаї, китайський Комітет державного планування повідомив, що кількість чоловіків на 36 мільйонів більше, ніж кількість жінок. О'Коннелл в 1994 р. повідомив, що більше одного

мільйона немовлят жіночої статі були вбиті в Китаї в результаті «політики однієї дитини», яка була нав'язана державою.

У цьому розділі було надано стислий огляд деяких аспектів становища жінок в індуїстських вченнях. Кастова система в індуїстських вченнях, яка ділить людей на певні соціально-економічні категорії з нерівними правами, дуже сильно впливає на становище жінок. Далі хочу звернути Вашу увагу на зображення і статус жінок в Старому Завіті. Наступний розділ розповість про образ жінки, представлений в Старому Завіті.

Жінки в Старому Завіті

Образ жінки в Старому Завіті далеко не ідеальний. Багато віршів Старого Завіту представляють жінок у злому образі. В одному вірші вони показуються як джерело обману, який привів до краху всього людства. Єва була звинувачена в тому, що переконала Адама скуштувати від забороненого дерева, в результаті чого Адам і його нащадки були вигнані з Раю. Цей гріх непокори наказам Бога призвів до того, що відомо як «первородний гріх» і

«християнська догма спокутування» через Христа "Спасителя".

Сприйняття Єви в Біблії, як спокусниці, призвело до вкрай негативного ставлення до жінок у всій іудео-християнській традиції. Всі жінки, як личить, успадкували від своєї матері її провину і хитрість. Отже, всі вони – ненадійні, морально низькі і злі. Менструація, вагітність і пологи вважалися покаранням за вічну провину проклятої жіночої статі. Для того, щоб оцінити, який негативний вплив мала Біблія на всіх її послідовниць, ми маємо розглянути праці деяких

найвідоміших юдеїв і християн усіх часів. Почнемо зі Старого Завіту і подивимося на уривки з того, що називається «Література Мудрості», в якій ми знаходимо:

"І знайшов я річ гіршу від смерти жінка, бо вона – пастка, і серце її – тенета, руки її – окови добрий у Бога врятований буде від неї, а грішного схопить вона. Оце я знайшов, сказав Проповідник, випробовуючи одне за іншим. Чого ще шукала душа моя, і я не знайшов? – одного чоловіка з тисячі я знайшов, а жінки між ними всіма не знайшов"
(Проповідник 7: 26-28).

В іншій частині юдейської літератури, яка міститься в католицькій Біблії, **читаємо:**

"Будь-яке нечестя навіть близько не можна порівняти з нечестям жінки... Гріх почався з жінки і через неї ми всі маємо померти".
(Проповідник 25:19, 24)

Згідно зі Старим Завітом, жінки були покарані за гріх їхньої матері, Єви, **несучи тягар вагітності і мук дітонародження:**

Дружині сказав: примножуючи помножу муки твої в вагітності; Ти в муках будеш народжувати дітей; і до мужа

твого пожадання твоє, а він буде панувати над тобою (Буття 3: 16).

Таке звинувачення і покарання суперечить Корану і його принципу відповідальності за дії людей, незалежно від їхньої статі, чоловічої або жіночої. Справді, Коран ніколи не звинувачував тільки Єву за поїдання плоду із забороненого дерева:

Він вивів їх звідти, спокусивши. І коли вони скуштували з того дерева, то відкрилася їм нагота їхня й почали вони прикривати її райським листям. Тоді Господь їхній покликав їх: «Хіба Я не заборонив вам їсти з цього дерева

й хіба не казав вам, що шайтан для вас – справжній ворог?»

Вони відповіли: «Господи наш! Ми були несправедливі самі до себе! Якщо Ти не простиш нас і не змилуєшся над нами, ми неодмінно зазнаємо втрат!" (Аль-Араф, 7: 22-23).

Коран підкреслює, що кожна людина несе особисту відповідальність за його / її вчинки:

Що б не вчинила кожна душа, відповідати за це їй самій. Ніхто не понесе тягар іншого! Потім повернетесь ви до Господа вашого, і Він сповістить вас про

те, про що ви сперечалися (Аль-Анам 6: 164).

Концепція скоєння першородного гріха є чужою ісламському вченню через три причини. Одна з них полягає в тому, що це суперечить унікальності кожної людини. По-друге, несправедливим є звинувачувати і гніватися на все людство через неправильний вчинок однієї людини. По-третє, концепція першородного гріха стала приводом для пошуку іншої ідеї вчення, яка пов'язує порятунок зі спокутою через Христа. **Коран відкидає фаталістичні погляди на долю людини і закликає людей**

брати на себе відповідальність за свою поведінку і за свій вибір:

Хто йде прямим шляхом, той іде ним сам для себе. І хто зійшов із нього, той зійшов тільки сам проти себе. І ніхто не понесе тягар іншого! Ми ж не карали нікого, не відправивши перед тим посланця (Аль-Ісра 17: 15).

Чоловікам і жінкам, які робили добро й були віруючими, Ми неодмінно даруємо прекрасне життя. І Ми неодмінно винагородимо їх за те найкраще, що вони робили (Ан-Нахль 16: 97).

Кендас (1983 р.) повідомив, що православні юдейські чоловіки в їхній щоденній молитві говорять: "Благословен Бог, Цар Всесвіту за те, що не створив мене жінкою". Жінки ж щоранку підносять хвалу Богу за те, що "створив мене з волі Своєї". Відповідно до юдейського Талмуда: "Жінки звільняються від вивчення Тори". Суїдлер (1976 р.) зазначив, що Раббі Еліезер сказав: "Якщо людина вчить свою дочку Торі, то ніби вчить її розпусті". Ця заборона накладена у зв'язку з неймовірними історіями про дочок і дружин пророків, які можна знайти в Писаннях.

Юдейські рабини перераховують дев'ять прокльонів, **накладених на жінок у результаті гріхопадіння:**

"Дружині дав дев'ять прокльонів і смерть: тягар крові менструації і крові невинності; тягар вагітності; тягар пологів; тягар виховання дітей; її голова покрита, як у людини в жалобі; вона проколює вухо, як вічний раб або рабиня, яка служить своєму господареві; її словам, як свідка, не вірять, а після всього – смерть".

Всупереч біблійним вченням, Коран не вважає пологи і вагітність покаранням для жінок, а навпаки, звеличує це в якості

почесного обов'язку, за який матері мають бути шановані:

«Ми заповідали людині ставитися якнайкраще до своїх батьків. Матері дуже важко носити дитину, але вона віднімає її лише в два роки. Дякуй Мені та своїм батькам, бо до Мене повернення» (Лукман 31: 14).

Вивчаючи вірші зі Старого Завіту – книги, в яку вірять юдеї і християни – хочемо запитати, хто насправді є покараним? Чоловік, який згвалтував невинну жінку або ж жінка, яка була згвалтована і принижена? Якщо таке ставлення до жінок є гідним і

цнотливим, то що зупинить когось від пошуку красивої жінки для подальшого її зґвалтування? Що вбереже від подальших розповідей про це, а потім від судової тяганини, щоб змусити її стати дружиною гвалтівника на все життя? Про такий випадок є цитата з Второзаконня:

Той, що лежав із нею, дасть батькові тієї дівчини п'ятдесят [шеклів] срібла, і вона стане йому за жінку, тому що він спаплюжив її; і він не може розлучитися з нею (Второзаконня 22: 29-30).

Відповідно до Старого Завіту, дочки успадкують свого батька,

тільки якщо у них немає братів.
Вдови, матері і сестри позбавлені
спадщини.

І сказав Господь до Мойсея:
«Правду кажуть Целофхадові
дочки; дай їм володіння спадкове
серед братів їхнього батька і
передай їм спадщину їхнього
батька». **А до Ізраїлевих синів і
скажи:** «Якщо хто помре, не
маючи у себе сина, то спадок буде
дочці його; А якщо в нього немає
дочки, то дасте спадщину братам
його; А якщо нема в нього братів,
то дасте спадок братам батька
його» (Числа 27: 6-10).

Я коротко розглянув деякі вчення про жінок в Старому Завіті. У ході моїх досліджень, я розмірковував: як можна було приписати таку Богові і його благородним посланцям і пророкам (мир їм і благословення Аллаха) численну кількість аморальних історій?

Жінки у вченні християнства

У своїй книзі «Іслам і Християнство» Ульфат Азізусамад написала вступ на тему моногамії в християнстві, щодо дотримання обряду безшлюбності і про негативне

ставлення багатьох християнських релігійних лідерів до жінок і шлюбу взагалі. Святий Павло, справжній засновник нинішньої форми християнства, розглядає жінок як спокусниць. Він переклав всю провину за падіння людства і причину кожного гріха на жінок. Ми бачимо це у віршах Нового Завіту, які підкреслюють таке негативне ставлення до жінок. Серед них є такі:

11. Нехай жінка навчається мовчки в повній покорі.

12. А жінці навчати я не дозволяю, ані панувати над мужем, але бути в мовчанні.

13. Адам бо був створений перше, а Єва потому.

14. І Адам не був зведений, але, зведена будши, жінка попала в переступ.

15. Та спасеться вона дітородженням, якщо пробуватиме в вірі й любові, та в посвяті з розвагою (1 Тимофія 2: 11-15).

Щоб зрозуміти причину, яка стоїть за гоніннями на жінок впродовж багатьох століть на

Заході, ми маємо дослідити екстремістську позицію канонізованих святих християнства, **спрямовану проти жінок:**

"Жінка – дочка брехні, страж пекла, ворог миру, через неї Адам втратив Рай". (Іоанн Дамаскін, С. 79)

"Жінка – інструмент, який використовує диявол, щоб заволодіти нашими душами". (Кипріан, С. 79)

"Жінка має отруту в язиці та злобу дракона". (Святий Георгій Великий, С. 79)

Головний творець Нового Завіту, апостол Павло, **говорив про жінок набагато серйозніші речі:**

"Нехай жінка навчається мовчки в повній покорі. А жінці навчати я не дозволяю, ані панувати над мужем, але бути в мовчанні. Адам бо був створений перше, а Єва потому. І Адам не був зведений, але, зведена будиши, жінка попала в переступ"

(І Тимофія 2: 11-14).

Святий Тертуліан був різкішим і відвертішим, ніж Павло.

Звертаючись до **«кращих улюблених сестер у вірі»**, **він сказав:**

"Хіба ви не знаєте, що кожна з вас – Єва? Вирок Бога цій статі живе і сьогодні: провина має також жити. Ви – врата диявола. Ви – відкривателі забороненого дерева. Ви – перші дезертири божественного закону. Ви ті, хто переконали того, кого не наважився переконати сам диявол. Ви так легко знищили образ Божий, людини. Через ваш гріх помер сам Син Божий".

Святий Августин був вірний спадщині своїх попередників, він писав другові:

"Яка різниця, дружина це чи матір, вона, як і раніше – Єва-

спокусниця. Ми маємо остерігатися будь-якої жінки... Я не бачу, чим жінка може бути корисна для чоловіка, крім дітонародження".

Сторіччя потому, Фома Аквінський все ще розглядав жінок, **як неповноцінних:**

"Що стосується індивідуального характеру, то жінка несправна і ганебна порівняно з активною силою чоловічого насіння, яке прагне до створення ідеальної подібності в чоловічій статі. В той час, як створення жінки походить від пошкодження активної сили

або з якогось нездужання, або, навіть, від зовнішнього впливу".

Азім, як експерт жіночих прав, натякає на деякі з найвідоміших християнських реформ, **кажучи:** «Відомий реформатор Мартін Лютер не бачив жодної користі від жінки, крім народження якомога більшої кількості дітей, незалежно від будь-яких **зовнішніх перешкод:**

"Якщо вони втомилися або навіть померли, це не має значення. Нехай вмирають при пологах, адже це – єдине їхнє завдання".

Знову і знову всі жінки принижуються через образ Єви-

спокусниці, згаданому в Книзі Буття. Підводячи підсумок, скажемо, що іудео-християнська концепція жінок була отруєна вірою в гріховну природу Єви і її нащадків жіночої статі.

Зрозуміло, що багато християнських монахів воліли життя в безшлюбності, щоб уникнути жінок. Шлюб розглядався як «занадто мирська» справа. Вона «відволікає» чоловіка від посвячення всього свого часу Богові. У наш час ця система поклоніння призвела до безлічі проблем. Сьогодні дуже мало людей готові прийняти целібат і приєднатися до

священнослужтелів. Кількість молодих людей у монастирях, та й кількість самих монастирів, скорочується.

Слідуючи юдейській традиції Старого Завіту і говорячи про те, що Пророк Ісус не забороняв багатоженство, ранні юдеї і християни були полігамні. Це було вибором тих, хто може нести відповідальність за шлюб і за сімейне життя, а не тих, хто шукає задоволень сексу. Деякі секти християнства досі практикують цю традицію (наприклад, мормони Юти в США). У Старому Завіті

говориться, що цар Соломон мав багато дружин.

Пророк Авраам мав двох дружин, Сару і Агар. Лютер, в одному випадку, говорив зі значною терпимістю про полігамію і, як відомо, схвалив статус багатоженства Філіпа Гессенського. То чому християнство відкидає полігамію, протестуючи проти своїх священних книг? Християнські релігійні лідери, які претендували на певні якості пророцтва і одкровення (включаючи **прямий вербальний контакт із Богом**), втрутилися, щоб змінити закони сімейних відносин на користь

людей, які не хочуть нести відповідальність шлюбу.

Інша причина негативного ставлення християнства щодо практики багатоженства пов'язана з історичним контактом християнства з більш просунутою філософією греко-римської культури. Християнство опинилося під впливом їхніх уявлень про дивну практику моногамії. Більшість населення вважалось рабами, яких можна було вільно використовувати. Таким чином, не було жодної необхідності в будь-якій формі полігамії, щоб обмежити у суспільстві свободу чоловіків і дати певні права

жінкам. Багато грецьких філософів розглядали користь і щастя в якості єдиного критерія моралі. Вони вели жорстоку війну проти етики та цінностей, які були перешкодою на шляху вседозволеності в житті. Людина мала так шукати задоволення, як сама того бажала. Тому вони не бачили жодної цінності в традиційних християнських вимогах цнотливості.

Зверніть увагу, що негативний вплив різних радикальних підходів до інституціоналізації багатоженства в римсько-християнському суспільстві (вільний римський секс,

утримання від шлюбу і негативне ставлення християнського духовенства до жінок) стали результатом сьогоднішніх соціальних катастроф. До цих соціальних хвороб належать: тривожні темпи зростання кількості одиноких матерів, сексуальні домагання, народження дітей підлітками, діти, народжені поза шлюбом тощо. Іслам – єдиний універсальний спосіб життя, який забезпечує прагматичну, універсальну, працездатну і природну систему для вирішення сучасних проблем світу.

Відповідно до вчення Біблії, право на життя жінок, дітей і людей похилого віку, які не брали участі у війні, не було захищене. Вбивство жінок і дітей ворогів ізраїльтян вважалося нормальною практикою. Багато біблійних віршів говорять про це:

«А тепер позабивайте кожного хлопця між дітьми, і кожну жінку, що познала чоловіка на мужеськім ложі, повбивайте. А всіх молодих жінок, що не познали мужеського ложа, зоставте живими для себе» (Числа 31: 15-24).

«А тих ворогів моїх, які не хотіли, щоб царював я над ними, приведіте сюди, і на очах моїх їх повбивайте» (Луки 19: 26-27).

«І сказав Господь до нього: Перейди серединою міста, серединою Єрусалиму, і зроби знака на чолах людей, що зідхають та стогнуть над усіма тими гидотами, що робляться в його середині. **А до інших Він сказав при мені: Ходіть за ним у місті, і вбивайте; нехай ваше око не має милосердя, і ви не змилюйтеся! Старого, юнака, і дівчину, і дітей та жінок позабивайте дощенту, а до кожної людини, що на ній цей знак, не**

підійдете; а зачнете від Моєї святині... І зачали вони від тих старих людей, що були перед домом. І сказав Він до них: Занечистіть цей дім, і наповніть подвір'я трупами, і вийдіть! І вони повиходили, і вбивали в місті» (Єзекііль 9: 4-7).

«І сказав Самуїл до Саула: Господь послав був мене помазати тебе на царя над народом Його, над Ізраїлем. А тепер послухайся голосу Господніх слів. Так сказав Господь Саваот: Я згадаю, що зробив був Амалік Ізраїлеві, що клав йому перешкоду на дорозі, коли він виходив із Єгипту. Тепер

іди, і поб'єш Амалика, і вчиниш закляттям усе, що його, і не змилюсердишся над ним. І позабиваєш усе, від чоловіка аж до жінки, від дитини й аж до немовляти, від вола й аж до штуки дрібної худобини, від верблюда й аж до осла» (1 Царств 15: 1-3).

«Кожен, кого знайдуть, буде проколений, і кожен, кого схоплять, загине від меча. Дітей їхніх безжалісно повбивають у них на очах, їхні доми пограбують, а дружин згвалтують» (Ісая 13: 15-16).

«Самарія буде визнана винною, бо вона збунтувалася проти свого Бога. Її жителі впадуть від меча. Дітей їхніх безжалісно повбивають, а вагітним жінкам порозпорюють животи» (Осія 14: 1).

Такі вірші, ймовірно, дали сербам і сіоністам законне право вбивати жінок і дітей. Існування таких віршів із командою вбивства немовлят – якщо це було захищено і виправдано Папою, як вірне діяння – стало причиною скоєних злодіянь проти мусульман: жінок і дітей в Боснії і Косово.

Немає сумнівів в тому, що оригінальні іудео-християнські вчення, які проповідували пророки Мойсей та Ісус (мир їм і благословення Аллаха), забороняють практики на кшталт згаданих і розглядають їх як аморальні дії. Але, на жаль, ці принципи моралі і цнотливості не втілюються у життя людьми, які стверджують, що викладають «Слово Боже». Багато говорилося про аморальні практики під прикриттям особистої свободи. У той час, коли ми чуємо про нетрадиційну орієнтацію священиків і відкриті «нетрадиційні» шлюби, то всього можна чекати. Невинність і

цнотливість розглядаються як такі, що вийшли з моди, і як характеристика відсталості. Колишній американський хірург, відповідаючи по радіо Едвіну Куку на питання щодо кращого способу зупинки поширення СНІДу та інших інфекцій, що передаються статевим шляхом, **сказав: "Мораль!"**. Феміністки продовжують вимагати повної рівності між чоловіками і жінками, хоча й відчувають значний опір з боку більшості жінок, які не виступають на користь "істотних змін у традиційних рольових гендерних відмінностях". Філіс Шафлі, наприклад, стала противником

поправки про рівні права і вважає, що жінки можуть фактично втратити деякі важливі права внаслідок цього закону. Вона вважає, що жінки можуть повністю реалізуватись вдома, з родиною.

Зайве казати, що церкви і їхня релігійна ієрархія стали корумповані та більше пов'язані з багатством і славою, аніж із мораллю. Вони більше дбають про кількісну євангелізацію, інвестуючи у злидні бідних і агонію хворих. Замість цього, вони мають зосередити своє послання на боротьбі з аморальністю та відновленні

цнотливості та етики. Звернення президента Клінтона, яким він вибачався після заперечень відносин з працівником Білого Дому, Монікою Левінські, дуже схоже на «сльози крокодила» преподобного Джиммі Свагарта: вони вводять в оману велику кількість людей. Дайан Соєр в в циклі її передач Prime Time на ABC TV показала, що багато цілей телепроповідників «були лише в накопиченні великого статку за рахунок коштів обдурених вірян». Це дуже небезпечні системи задля розповсюдження впливу на великі частини світу та експорту

лібералізму під приводом прав людини.

Чи може милосердний, співчутливий і прощаючий Бог зсилати такі вірші і давати такі порочні команди, як написано в існуючій Біблії? Певно, ні! Це не той самий Бог, який направив Мухаммада не вбивати дитину, жінку чи старого, а вбивати лише тих, хто бере участь в бою і виявляє агресію. Я скажу справедливо, що такі неймовірні погляди на жінок в індуїзмі, іудаїзмі та християнстві були причиною багатьох страждань, яких зазнали жінки протягом усієї історії. Вони й призвели сьогодні

до крайнощів аморальності,
лібералізму, фемінізму та
секуляризму.

Жінки в наш час

Мар'ям Джаміля повідомила, що першими сподвижниками руху за жіночу "емансипацію" були відомі західні мислителі Маркс і Енгельс. Вони, безсумнівно, були засновниками системи комунізму, яка виявилася катастрофічною для життя. Їхній комуністичний маніфест (1848 р.) проповідував, що шлюб, дім і сім'я є не більше, ніж прокляттям, яке тримає жінок у вічному рабстві. Таким чином,

вони наполягали на тому, що жінки мають бути звільнені від домашнього рабства і досягти повної економічної незалежності через зайнятість у промисловості. Основна мета цих «ВИЗВОЛЬНИХ» маніфестів полягала в тому, щоб надати жінкам стільки ж свободи віддаватися незаконному сексу, як і чоловікам: через змішану освіту; зайнятість поза домом пліч-о-пліч з чоловіками; через соціальні функції; залицяння до укладання шлюбу; через моду на напіводягнене тіло; змішані соціальні функції, які включають в себе вживання алкоголю, наркотиків і танці. Результатом цього стало широке використання

контрацептивів, стерилізація і аборти. Все це – за рахунок жінок, які несуть тягар «ЗВІЛЬНЕННЯ». Сім'ї розбиті, дітями нехтують і жорстоко з ними поводяться – мораль стала старим небажаним товаром.

Багато інтелектуалів відкрито висловили свою стурбованість з приводу необмеженої особистої свободи, яка веде до великого збитку для суспільства, і, ймовірно, для людства в цілому. Серед таких інтелектуалів – Макс Лернер, визнаний американський історик і журналіст. У статті в Readers Digest ще в квітні 1968 року він висловив глибоке

занепокоєння з приводу драматичних негативних змін, які відбулися під прикриттям особистої свободи, **написавши:**

«Ми живемо в вавілонському суспільстві... Акцент на почуття і нестримну сексуальність. Всі старі ідеали розбиті. До недавнього часу церква, уряд, сім'я і громада диктували те, що може і що не може бути виражене в громадськості. Тим не менш, сьогодні ці принципи охоплені вимогами суспільства, яке бажає бачити і чути все. У Сполучених Штатах Америки, глядачі поспішають до театрів та кінотеатрів, щоб подивитися на кілька оргазмів ледь вдягненої

молодої шведської акторки в спектаклі «Я – дівчина».

Італійський режисер

Мікеланджело Антоніоні

розбиває табу щодо загальної наготи в кінокартині «Вибух».

Фільм «Барбарелла» побудований

навколо нескінченних спокус

комічної французької героїні,

Джейн Фонди: в ньому одна за

одною демонструються оголені

сцени у суцільному святі

статевого життя. «Портрет

Джейсона» – це подорож по

спіралі душі чорного чоловіка за

викликом: менш ніж в двох

годинах вміщує всю грубу

лексику і відверті закутки життя,

яке сьогодні вільно виражається в

майже кожному незалежному американському кіно. Єзуїт богослов, отець Уолтер Дж. Онг, **каже:** "Ми збираємося жити зі ступенем свободи набагато більшим, ніж ми колись знали в минулому..."

У наступній частині цієї книги я буду просто узагальнювати деякі з наслідків, які сьогоденній необмежений лібералізм заподіяв сім'ї, суспільству і всьому світу.

1. Невірність

В більшості західних та протозахідних країн невірність і позашлюбні статеві стосунки стають частиною індивідуальних

свобод особистості. Вірність в сьогоднішніх шлюбах стала ідеалістичною. Такі позашлюбні статеві практики викликають багато проблем в суспільстві в цілому. Рівень абортів зростає; все більше дітей народжується поза шлюбом. Соціальні та психологічні травми серйозно позначаються на родині. Один із першочергових факторів таких позашлюбних практик пов'язаний із дисбалансом в чисельності чоловіків і жінок у більшості західних суспільств.

За даними Національного науково-дослідницького центру (1995 р.), 25%

американських одружених чоловіків протягом останніх дванадцяти місяців мали іншого(их) сексуального(их) партнера(ів), (від одного до шести), крім дружин. В той самий час, близько 15% американських заміжніх жінок мали позашлюбні зв'язки з іншими чоловіками (від одного до шести). Протягом свого життя американські чоловіки, зазвичай, мають в середньому шість сексуальних партнерів.

Драма Клінтон-Левінскі може статися зі звичайними людьми, але її не очікують від президента найпотужнішої держави на землі. Ці відносини були вкрай

огидними та обговорювалися неприйнятним чином – так, що батькам доводилося тримати своїх дітей подалі від телевізорів або від випадкового обговорення їх жахливих подробиць. Чому це відбувається в суспільстві, яке гостро потребує сімейної етики та моралі і де постійною загрозою є різні смертельні захворювання на кшталт СНІДу?

Відповідь дуже проста: ці аморальні вчинки можна очікувати в будь-якому суспільстві, яке втратило свої богоодкровенні цінності і мораль, які контролювали тендітні відносини між жінками та

чоловіками. Невірність і інші нецнотливі практики стають нормою в суспільствах, які сприймають мораль, невинність і цнотливість як радикальні, застарілі і ненормальні.

Національний центр статистики в області охорони здоров'я провів інтерв'ю з 60,201 жінкою у відповідь на Національне дослідження зростання сім'ї в період із січня по жовтень 1995 року. Лише 10,5% опитаних жінок не мають партнерів, крім своїх чоловіків. Решта 89,5% жінок повідомили, що перебувають у позашлюбних стосунках.

2. Пологи в підлітковому віці

Поки вільно існують програми на кшталт «Ефір Доктор Рут», метою яких є навчити відкритим сексуальним стосункам, то можна очікувати лише згадану статистику. Тільки в 1990 році 67% підліткових пологів припадали на незаміжніх матерів; це без урахування абортів. Ще більш катастрофічним є те, що в більшості випадків підліткових пологів матері залишаються одначками, переймаючи фінансовий та емоційний тягар виховання новонароджених. Чоловіки просто відмовляються від них обох, і, ймовірно, шукають інших легкодоступних

сексуальних супутниць.

Візуальний Альманах

Макміллан (1995 р.) повідомив, що 70% американських хлопчиків мали статеві стосунки у віці до 18 років, в той час як 56% дівчаток також вже втратили свою цнотливість до цього віку.

Чоловіків і жінок змішують вільно спілкуються одне з одним без будь-яких розумних обмежень в суспільстві, де є поширеними ці види відносин. Чоловіки і жінки можуть залишитися наодинці в будинках, офісах або будь-яких інших приватних місцях; як це робив президент Клінтон з Левінскі в Овальному кабінеті під приводом того, що вони

займалися серйозною роботою на користь нації. Західне і протозахідне суспільство протягом тривалого часу сліпо стирало моральні принципи, щоб пристосувати помилкові цінності, ошукані міражем модернізації та лібералізму, який штовхнув чоловіків і жінок до темних тунелів перелюбу і лицемірства.

3. Сексуальні домагання

Комісія з рівноправ'я при працевлаштуванні заявила, що тільки протягом 1992 року надійшло 10,578 повідомлень про сексуальні домагання до робітниць. У 1993 році їхнє число

збільшилося до 12,537 випадків. Проблема не обмежується тільки США. Вона стала глобальною, особливо в суспільствах, які не мають жодних обмежень щодо відносин між чоловіками і жінками. Міжнародної організації праці (МОП) листопаді 1992 року згідно з нещодавньою доповіддю, яка мала назву «Боротьба з сексуальними домаганнями на роботі», повідомила, що тисячі жінок стали жертвами сексуальних домагань на робочому місці в промислово розвинених країнах. 15-30% жінок, опитаних в ході дослідження МОП, кажуть, що вони зазнали частих сексуальних

домагань. З усіх опитаних жінок у Сполучених Штатах, 42% жінок повідомили про якісь сексуальні домагання. Інші країни, які було включено до звіту: Австралія, Австрія, Данія, Франція, Німеччина, Японія і Великобританія. В 1987 році Відділ досліджень праці провів опитування, в якому 75% жінок, які відповіли на запитання, повідомили, що вони зазнали певних форм сексуальних домагань на робочих місцях.

Центр охорони здоров'я та гендерної рівності (CHANGE) для звітів в області народонаселення каже, що 25% жінок в Австралії

повідомили про сексуальне насильство в 1997 р. Такий самий відсоток був і серед опитаних у Швейцарії в 1996 році. У Коста-Ріці 32% опитаних жінок повідомили про певну форму сексуального домагання, в той час як 8% жінок, опитаних в Малайзії, повідомили, що вони зазнали сексуальних домагань.

4. Неповна сім'я

Виховання дитини одним з батьків не є поширеним типом соціальних відносин людей протягом історії людства. Такий тип виховання з'явився тільки в останній частині минулого

століття. Ескалація числа розлучень і народження дітей самотніми матерями були основними факторами становлення такого виховання. Розпад моралі в західних і протозахідних суспільствах став причиною зростання кількості дітей, народжених поза шлюбом, і склав близько 50% всіх народжень у такій країні, як Швеція. Більш відповідний термін для такого типу родини має мати назву «мати, що очолює сім'ю». Матері очолюють більше 90% сімей, що мають одного із батьків.

Великобританія зайняла перше місце в Європі у ранзі неповних

сімей. Під час опитування 27 вересня 1991 р. повідомили, що частка сімей з одним із батьків зросла в два рази протягом дев'яностих років і становить 16,7% порівняно з 8,3% на початку сімдесятих. Жінки-одиначки складають 90% з цих сімей. Схожі ситуації також мали місце в Австралії. Жан Льюїс (1992 р.) пояснив зростання числа сімей з одним із батьків через три нові соціальні тенденції: (1) швидке збільшення числа працюючих поза домом жінок; (2) збільшення кількості розлучень протягом 70-х і 80-х років; (3) різке збільшення народження позашлюбних дітей.

5. Насильство над жінками та дітьми

Також в сім'ї значно збільшилося насильство над жінками та дітьми. Така проблема не обмежується західними суспільствами і стала нормою життя. У США, наприклад, більше двох мільйонів жінок повідомили поліції про насильницьку агресію з боку чоловіка або партнера. Абурден і Нейсбіт (1993 р.) також заявили, що в США щоденно лупцюють до смерті чотири жінки. Одна з п'яти жінок стає жертвою свого чоловіка або супутника. Статистика свідчить, що вони

стають жертвами однієї й тієї ж людини, знову і знову.

Наступна доповідь про жертв національних кримінальних злочинів наводить відсоток насильства щодо жінок в США. Дослідження насильства над жінками показує, що дві третини цих атак були вчинені знайомими жертви – такими, як чоловік, друг, інший член сім'ї або знайомий – і це вища цифра, ніж число нападів на чоловіків. Дослідження, проведене в Бюро Міністерства юстиції судової статистики, каже, що приблизно 2,5 млн жінок від 12 років і старше щорічно гвалтують, грабують, нападають

на них або ж вони стають жертвами загрози або спроби скоїти злочин. 28% правопорушників були близькими до жертв, тобто чоловіками або їх хлопцями, і ще 39% були знайомими або родичами. Висновки було зроблено з більш ніж 400,000 інтерв'ю, проведених між 1987 і 1991 роками. У доповіді наголошується, що, хоча насильницькі злочини проти чоловіків знизилися з часу, коли Бюро судової статистики почало свої щорічні обстеження віктимізації в 1973 році, але кількість насильства щодо жінок залишилась відносно постійною.

І хоча чорношкірі жінки більш ніж в два рази частіше ставали жертвами пограбування, ніж білі жінки, але не було жодних расових відмінностей серед жінок-жертв зґвалтування або нападу.

Сенатор Джозеф Байден повідомив, що на національному рівні 50% усіх бездомних жінок і дітей живуть на вулицях через насильство в родині. Беннетт Ла Віолетта (1993 р.) говорить про приблизно чотири мільйони жінок, які щорічно повідомляють про якесь фізичне насильство. Це в той час, як від ДТП страждає до півмільйона людей. 75%

насильства відбувається через те, що жінка просить розлучення.

Посилаючись на доповідь ООН щодо становища жінок в Індії 1991 року, де родина нареченої має платити придане нареченому, можна сказати, що цей соціальний звичай працює проти гармонії в шлюбі. Багато чоловіків вимагають високого приданого та цінних подарунків навіть після одруження. Коли сім'ї бідних жінок не можуть задовольнити запит жадібних чоловіків, вони стикаються з жорстокими, а іноді й зі смертельними нападами. Тільки в 1987 р. близько 1,786 жінок було вбито через

незадоволення чоловіків приданим.

Соціальна проблема насильства щодо жінок в таких дуже великих і зростаючих масштабах не властива США, але є звичайним явищем в інших західних і протозахідних суспільствах, таких як Австрія. Протягом 1984 року 59% розлучень сталися через насильство в сім'ї. У 1992 році Aburdene & Nasibit (1993 p.) повідомили, що 50% жінок були вбиті в Англії своїми чоловіками або партнерами. Всі ці звірства становлять тільки 22% від всіх жінок, які зазнали насильства в тому ж році. Вважається, що про

88% випадків насильства щодо жінок просто не повідомлялося.

На думку російських урядових організацій, тільки в 1993 році 14,500 російських жінок було вбито їхніми власними чоловіками. Ще 56,400 були понівечені або важко поранені. Національні статистичні дані про насильство і злочини проти жінок в Англії та Сполучених Штатах викликають занепокоєння. Згідно з дослідженням Офісу досліджень, 18% вбивств в Англії та Уельсі – це вбивства дружин чоловіками, а чверть усіх зареєстрованих

насильницьких злочинів пов'язані з насильством в сім'ї.

Іслам прийшов, щоб перебороти ці злодіяння та відновити гідність жінок, дітей і літніх людей. Через соціальний хаос, який лютує в багатьох суспільствах світу, насильство направлено не тільки проти слабких членів суспільства, як зазначено вище, але й проти тих, хто є вихованим та дисциплінованим. На підставі доповіді Фонду Карнегі, кількість вчителів у США, які кажуть, що зазнали образ, становить 51%. Що стосується тих, кому погрожували каліцтвом, то їх частка складає

16%; а тих, хто фізично зазнав нападу – 7%.

Ісламський погляд на жінку

Погляд ісламу на жінок був дуже спотворений на Заході. Там, як і раніше, панує ідея про те, що мусульмани вважають жінку бездуховною істотою, хоча у Священному Корані, перед Аллахом, **немає жодної різниці між статями**: обом обіцяна як винагорода за добре, так і покарання за зле.

«Воістину, для відданих [Аллаху] — чоловіків і жінок, для віруючих

— чоловіків і жінок, для
смирених — чоловіків і жінок,
для правдивих — чоловіків і жінок,
для терплячих — чоловіків і
жінок, для покірних — чоловіків і
жінок, для тих, які тримають піст
— чоловіків і жінок, для тих, які
закривають свою наготу —
чоловіків і жінок, для тих, які
часто згадують Аллаха —
чоловіків і жінок, — усім Аллах
приготував прощення та велику
винагороду». (Аль-Ахзаб 33:35)

Тільки у відношенні одне до
одного існує різниця – різниця у
правах і обов'язках. У аяті, який,
скоріше за все, збив з пантелику
язичницьких арабів, які вважали

жінок позбавленими всяких прав,
їдеться:

"Відповідно до звичаю жінки мають такі права, які рівні правам на них самих, хоча чоловіки у дечому й вищі від них. Аллах — Великий, Мудрий" (Аль-Бакара 2: 228)

Абурден і Нейсбіт (1993 р.), два значних феміністських дослідника, були вражені, дізнавшись, що Коран не принижує жінок нижче статусу чоловіків, як у всіх інших релігійних писаннях. Вони прийшли до висновку, що у мусульманському світі негативні

дії чоловіків щодо жінок, здебільшого, походять від неісламських звичаїв або неправильного тлумачення ісламського вчення. Керролл (1983 р.) визнала, що була здивована, дізнавшись, що мусульманська жінка – це перша жінка у всесвіті, у якої з'явилися визнані економічні та юридичні права. Вона також додала, що сімейна система в ісламі була узаконена 1400 років тому для того, щоб захистити наріжний камінь суспільства – родину. Роль чоловіків і жінок, разом з їхніми правами, докладно описані в Корані і у вченні пророка Мухаммада.

1. Жінки в Корані

Коран розповідає про різні ролі, які відіграють жінки у житті. В ньому вперше в історії були встановлені права жінок на спадок, повагу і гідність. Коран говорить про роль жінок у підтримці істини, про народження пророків і про страждання. Коран також говорить про випробування, що їх перенесли жінки у різних сферах життя крізь призму історії. Нижче наведені деякі уривки, які показують, яким чином ці права були визнані в ісламі. Коран розповідає про дружину фараона як приклад

вірної людини, яка прийняла всі види страждань заради Аллаха:

І навів Аллах приклад тих, які увірували — дружину Фірауна, коли сказала вона: «Господи!

Зведи мені біля Тебе дім у раю! І врятуй мене від Фірауна та вчинків його! І врятуй мене від народу неправедного! (Ат-Тахрім 66: 11)

Коран детально розповів про історію Марії та її чудесне народження Ісуса Христа, і про те, як вона відповіла на звинувачення юдеїв в її нецнотливості. Справді, ціла глава Корану присвячена їй. Інша

важлива глава Корану називається «Жінки» – ан-Ніса. Коран розповів про роль жінок в покаянні та прийнятті істини. Наприклад, покаяння дружини аль-Азіза від обвинувачення пророка Йосипа. (Юсуф 51-53). Також в сурі Ан-Намль (44 аят) детально згадано про те, як цариця Савська прийняла заклик пророка Соломона до ісламу.

Марії в Корані було надано велику повагу. Насправді, ціла глава була присвячена її захоплюючій історії, на відміну від блюзнірських звинувачень, згаданих у Талмуді про неї та її

сина, Пророка Ісуса (мир йому і благословення Аллаха).

«І ось сказала жінка з роду Імрана: «Господи! Я дала обітницю присвятити Тобі те, що знаходиться в утробі моїй! Тож прийми від мене, бо, воістину, Ти — Всечуючий, Всезнаючий!».

І коли вона народила, **то сказала:** «Господи! Я народила дівчинку!»
Та Аллах краще знав, кого вона народила, бо хлопчик — не те, що дівчинка. «Я назву її Мар'ям, і я шукаю у Тебе захисту для неї та її нащадків від каменованого шайтана!».

Аллах прийняв [дитину] якнайкраще, найкращим чином зростив її та доручив її Закарії. Кожного разу, коли Закарія входив у святилище, де була жінка, знаходив біля неї їжу. **А коли він запитав: «О, Мар'ям! Звідки це у тебе?», то вона сказала: «Це — від Аллаха! Воістину, Аллах наділяє, кого побажає — без відплати за це!»** (Аль Імран 3: 35-37).

Коран визнає і чоловіків і жінок, як одухотворених істот – рівних у зобов'язаннях, справах і в майбутній нагороді.

І хто не робив би добрих справ — віруючий чоловік чи віруюча жінка, то увійдуть вони до раю, і не вчинять із ними несправедливо навіть на півку із кісточки фініка (Ан-Ніса 4: 124).

У той День побачиш ти віруючих, чоловіків та жінок — плине світло їхнє перед ними і праворуч від них: «Звістка добра сьогодні для вас — сади, де течуть ріки. Будете ви там вічно!» Це — великий успіх (Аль-Хадід 57: 12).

Серед Його знамень — те, що Він створив вам дружин із вас самих, щоб ви знаходили в них спокій, і встановив між вами любов і

милосердя. Воістину, в цьому — знамення для людей, які думають (Ар-Рум 30: 21).

2. Жінки у вченні Пророка

Пророк Мухаммад боровся із багатьма несправедливими практиками щодо жінок, які були загальноприйнятими в доісламському суспільстві.

Чоловіки цього суспільства мали значну користь від ролей, запропонованих жінкам. Коли Пророк почав проповідувати проти зверхності чоловіків над жінками, курайшити вирішили виступити проти нього. Проте

Божественне Одкровення сказало, що пророк мав стійким проти них.

Абу Хурайра повідомив, що
Пророк Мухаммад сказав:

"Хай буде приречений, потім буде хай приречений, потім хай буде приречений той, хто застав одного або обох своїх батьків в старості, й не увійшов до Раю".

Джабір сказав: «Я чув, як
Посланець Аллаха говорив:

«Той, хто позбавлений доброти – позбавлений чесноти».

Анас ібн Малік сказав, що
Посланець Аллаха сказав:

«Той, хто виховує двох дочок, з тим я прийду пліч-о-пліч в Судний День».

3. Жінки і освіта

В ісламі право на освіту було надано жінкам ще сотні років тому, коли більшість престижних шкіл світу відхиляли таку можливість.

Абу Саїд аль-Худрі повідомив, що дехто з жінок попрохали Пророка обрати для них окремий день, адже чоловіки займали більшу частину його часу. Він пообіцяв присвятити особливий день для їхнього навчання.

В іншому хадисі повідомляється, що Пророк сказав: "Пошук знань є обов'язком кожного мусульманина".

Сігер і Олсон у 1986 р. повідомили, що більшість університетів в західних країнах світу дуже довго чекали, перш ніж визнати студенток. Мадам Кюрі відмовилася від членства у Французькій Академії наук, хоча вона була першою жінкою-професором в Сорбонні в 1911 р. Слід пам'ятати, що у 1903 році вона була нагороджена Нобелівською премією.

4. Полігамія в ісламі

Люди іноді кажуть, що багатоженство – винахід ісламу. Але це не більший винахід ісламу, аніж християнства (адже воно було прийняте в християнстві протягом століть після Різдва Христового). Також багатоженство є існуючою людською практикою, яка враховує як інтереси чоловіків, так і жінок. Насправді суворої моногамії ніколи не дотримувалися в західних країнах. Але заради фетиша моногамії незліченна кількість жінок і їхніх дітей були принесені в жертву і постраждали від жорстокого ставлення. Іслам зруйнував всі культури, які

принижують Божі творіння. У Європі, поряд з шануванням жінки, ми бачимо її деградацію і відчай.

В Аравії до приходу ісламу багато бідних вдів були в безнадійній ситуації. В Священному Корані є дозвіл на повторний шлюб вдів. Це вказує на законність розлучення і шлюбу з іншим чоловіком. Таким чином, шлюб для жінок перетворився з рабства на цивільно-правовий договір між рівними сторонами. Він може бути розірваний з волі однієї зі сторін (з деякими обмеженнями) або в разі смерті. Люди мають серйозно задуматися, перш ніж

зважитися на розлучення. Пророк був одружений на декількох вдовах для того, щоб знищити старе презирство до них і забезпечити їм гідне життя.

Іслам є єдиною релігією, яка накладає обмежує кількість дружин чотирма. На цей факт Джон Еспозіто (відомий професор «релігії, міжнародних відносин і ісламських досліджень» при Джорджтаунському університеті) пише:

«Незважаючи на те, що у багатьох релігійних і культурних традиціях є полігамія (точніше багатоженство), у свідомості

Заходу вона найчастіше ототожнюється з ісламом. Насправді, Коран і ісламське право, прагнуть контролювати і регулювати кількість людей у подружжі, а не надати необмежений дозвіл. У суспільстві, де не існувало б жодних обмежень, мусульмани не стали б одружуватися на чотирьох дружинах, а замість цього взяли б собі більше дружин. Коран дозволяє чоловікові мати до чотирьох дружин, якщо він може їх утримувати і ставитися до них однаково. Мусульмани вважають цей коранічний закон таким, що зміцнює статус жінок та сім'ї в цілому. Адже за його допомогою

в суспільстві, де чоловіче населення зменшилося через війну, забезпечується добробут самотніх жінок і вдів, а також приборкується необмежена полігамія».

Ідея обмеженої полігамії була введена в Корані як вирішення соціальних проблем, таких, як збільшення кількості вдів і сиріт. Вона також відіграє велику роль в задоволенні природних потреб великої частини населення, особливо у суспільствах, де кількість жінок перевищує кількість чоловіків.

«Якщо ж ви боїтесь, що не будете належно ставитись до сиріт, то одружуйтесь із тими жінками, які вам до вподоби: з двома, з трьома, з чотирма. Та якщо ви боїтесь, що не будете справедливі із ними, то нехай це буде лише одна або ж невільниця, захоплена вами. Це ближче [до справедливості], якщо не прагнете відхилитися ви» (Ан-Ніса 4: 3).

При цьому регулювання багатоженства було введено, поперше, задля обмеження неприборканої полігамії, яку практикували доісламські араби. Хоча, регулювання дає людям право, з поважних причин,

практикувати багатоженство, але вони мають дотримуватися суворих умов та обов'язків. Багатоженство не було повністю заборонено ісламом, а було обмежене, щоб задовольнити полігамний характер чоловіків, які шукають позашлюбних стосунків. Іслам, обмежуючи багатоженство і диктуючи суворі умови щодо його практики, займає помірковану позицію між необмеженою полігамією Старого Завіту і практикою безшлюбності римлян, персів і доісламських арабів, яку проповідували деякі християнські діячі.

Щоб вирішити проблему батьків та дітей, Коран заохочує чоловіків нести відповідальність і взяти під свою опіку знедолені сім'ї, одружившись на вдовах і сиротах, які стали жертвами трагедії. Одне з обґрунтувань цього кроку – збереження суспільства від аморальних методів, на які люди йдуть через бідність або через природне сексуальне бажання.

Розумні люди можуть вживати природних та логічних рішень щодо вирішення своїх проблем, визнаючи повне право і законність жінок і їхніх дітей. У своїй книзі «Боротися, щоб здатися», Джеффри Ланг (1995 р.),

розповів в ефірі Громадського телебачення про програму дослідження «Чи є чоловіки полігамними по природі, а жінки, навпаки, моногамними?». У 1987 році студентська газета в Університеті Каліфорнії (Берклі) опитала студентів про те, чи вважають вони, що чоловікам в Каліфорнії мають юридично дозволити мати більш ніж одну дружину? На подив багатьох феміністок, майже всі з опитаних схвалили цю ідею. Одна жінка навіть заявила, що полігамний шлюб відповідатиме її емоційним і сексуальним потребам. Церква мормонів, яка є однією із традиційних церков у Сполучених

Штатах, поширює ідею багатоженства серед своїх послідовників.

Американський соціолог Джейн Гудвін (1994 р.) вважає, що багато американських жінок воліли б мати статус другої дружини, аніж статус самотньої вільної жінки у похмурій квартирі в Нью-Йорку або Чикаго. Насправді чоловіки, в цілому, як і раніше, захищені в моногамії. Особливо в суспільстві, яке не карає позашлюбні практики, в той час як повії, дівчата за викликом, коханки, секретарші, моделі, актриси, офіціантки і подружки залишаються в грі. Насправді,

багатоженство люто протистоїть домінуючому положенню чоловіка західного суспільства.

Незалежно від моєї думки щодо питання полігамії, **доктор Ле Бон каже:** "Повернення до полігамії, до природних стосунків між статями, **усуне багато пороків:** проституцію, венеричні захворювання, СНІД, аборти, народження позашлюбних дітей, нещастя мільйонів незаміжніх жінок і вдів, якими вони стали в результаті воєн і диспропорцій між співвідношенням статей, і навіть знищить перелюб та ревності".

Ісламська система, яка повністю практикується, усуває небезпеку зваблювання, жахи проституції і важкої долі, яка вражає незліченну кількість жінок і дітей на заході. В результаті цього ООН визнав багатоженство одним із способів виходу із цієї ситуації. "Основний принцип ісламу полягає в тому, що чоловік несе повну відповідальність за свої стосунки з кожною жінкою і за всі наслідки своєї поведінки. Іслам проти безлічі романтичних вигадок, якими оповитий статевий акт західними письменниками. Він говорить про те, що роман — це ілюзія, а ми ніколи не маємо оплакувати втрату ілюзій.

Візьміть найбільш читану сучасну європейську літературу і ви побачите, що метою життя чоловіка на землі зображується любов жінки (тобто в ідеальному випадку, це любов однієї обраної жінки, яку він знаходить після невдалих спроб побудувати стосунки з безліччю інших жінок). При цьому, коли ця жінка знайдена, читач починає думати, що між ними створюється "союз душ". І що це за мета життя? Де в цьому здоровий глузд? Це – сміття! Але це – продукт вчення християнської церкви про шлюб. Жінка – приваблива, заборонена істота, від природи грішна, крім

випадків, коли відбувається
«містичний союз».

5. Хто отримує користь від моногамії?

В багатоженстві, яке пропонується в ісламській сімейній системі, чоловік несе повну повну відповідальність щодо своєї дружини або дружин. А сувора моногамія, яка практикується в західних суспільствах, сприяє інтересам чоловіків. Джонс і Філліпс (1985 р.) показали, що "Деякі чоловіки самовпевнено стверджують, що моногамія підтримується для захисту прав жінок. Але коли

західного чоловіка цікавили права жінок? Західне суспільство наскрізь пронизане соціально-економічними практиками, які пригнічують жінок і в останні роки призводять до підйому жіночих **«визвольних»** рухів: від суфражисток ранніх дев'яностих до ЕРА сьогодні. Реальність є такою, що моногамія захищає право чоловіка жити без будь-якої відповідальності, оскільки невірність серед них, зазвичай, набагато вища, ніж серед жінок".

Хоча багато західних жінок послідували за так званою **«сексуальною революцією»**, вони ж і найбільше постраждали від

побічних ефектів контрацептивів, травм абортів і сорому пологів поза шлюбом. В одних лише Сполучених Штатах тільки в 1991 році із кожної тисячі новонароджених, сорок п'ять народжуються поза шлюбом у жінок віком від 15-44. Це коштує платникам податків понад 25 мільярдів доларів соціальних виплат.

Пані Джонс і пан Філіпс (1985 р.) говорили про інші логічні причини необхідності інституції багатоженства. Вони відзначили, що більша кількість жінок у світі – встановлений факт. Дитяча смертність значно вища серед

хлопчиків. Жінки, зазвичай, живуть довше, ніж чоловіки; не кажучи вже про велику кількість молодих людей, які вмирають щодня в різних війнах по всьому світу. "Не дивлячись на те, що співвідношення змінюється від однієї країни до іншої, жінок, як і раніше, більше, ніж чоловіків. Таким чином, існує більша кількість жінок, які конкурують за меншу кількість чоловіків. Отже, завжди залишатиметься великий сегмент жінок в моногамних суспільствах, які не будуть в змозі задовольнити свої сексуальні та психологічні потреби за допомогою законних шляхів. Їхня присутність в більш

«просунутому» суспільстві також сприяє розпаду західної структури сім'ї". З цього короткого обговорення ми дізналися про проблему багатоженства.

Здається, що у жінок є особиста зацікавленість в юридичному закріпленні та визнанні багатоженства, як це зроблено в ісламі, який гарантує соціально-економічний захист та вирішення проблем реального життя.

6. Розділення – краще

Якщо є правильним те, що підказує нам життєвий досвід (і прихильники прав жінок в Європі та Америці які постійно

нагадують про те, що жіночі інтереси відрізняються від чоловічих), що жінки дійсно будуть щасливішими в повсякденному житті виключно серед представниць своєї статі, і здатні на розвиток без підпорядкування чоловікам, то ісламське законодавство, яке робить жінку господинею в її сфері, хоча б не протирічить людській природі. Поки ставлення жінки до чоловіка і до найближчих родичів залишиться таким, як в ісламі, доти життя жінок буде запропоновано їм самим. У ньому не буде «змішаного купання», не буде «змішаних танців» і не буде

хаотичного флірту. Відповідно до праведного вчення ісламу, не має існувати жодних обмежень для самостійного розвитку і прогресу жінки в її сфері. Таким чином, немає нічого, що могло б заборонити жінкам ставати лікарями, юристами, викладачами, проповідниками, торговцями тощо. Але вони мають вчитися в жіночих коледжах і практикувати діяльність серед жінок.

Розділення між чоловіками і жінками було визнано дуже корисним для жінок. Направді, цей принцип був адаптований Пентагоном як вирішення

багатьох проблем, в тому числі й сексуальних домагань. Так само, принц Чарльз підкреслив великий внесок, який іслам може зробити в немусульманські суспільства, привносячи свої моральні та соціальні засади.

Американський міністр оборони Вільям Коен оголосив перший етап комплексного плану для підтримки рівня моральності серед чоловіків і жінок-військовослужбовців. План підкреслив важливість побудови постійних розмежувань, щоб відокремити солдатів чоловічої і жіночої статі одне від одного в теперішніх змішаних будівлях. Це

лише тимчасове рішення, поки знову не будуть побудовані окремі будівлі. Військово-морський флот також видав низку суворих інструкцій, які забороняють присутність жінки і чоловіка військово-морського флоту наодинці за закритими дверима. Ці інструкції були запропоновані у вигляді правил, які мають дотримуватися всіма солдатами, особливо на борту кораблів ВМФ. Міністр оборони підкреслив, що такі заходи введені спеціально, щоб забезпечити прийнятний рівень безпеки та конфіденційності для членів різних секторів оборони. Серед цих нових правил –

обмеження сну в нижній білизні або голяка. Також, під час сну двері мають бути щільно зачинені. Вони забороняють дивитися порнографічні фільми у присутності жінок-військовослужбовців. Також вони розповсюдили чіткі та докладні інструкції щодо типу одягу, який слід носити під час купання або прийняття сонячних ванн.

Питання, яке ми ставимо тут, **полягає в наступному:** чому такі правила (які багато хто сприймає як радикальні і несучасні) було встановлено в найсучаснішій країні світу? Відповідь дуже проста: сексуальні домагання

досягли неймовірно високого рівня і стали загрозою для національної безпеки і моралі. Тисячі скарг про сексуальні домагання щодо співробітників-жінок стали тривожним дзвінком. Американські законодавці та законодавці з усього світу мають серйозно задуматись про ухвалення аналогічних законів в усіх урядових установах, в тому числі і в Білому Домі, особливо після справи Клінтон-Левінські.

Мак Грайр в 1993 р. звернув увагу на той факт, що розділення в освіті є в інтересах учнів жіночої статі, які відчувають нестерпні утиски і біль від рук хлопчиків.

Вісім з дев'яти жінок-вчених, нагороджених Нобелівською премією, були випускницями вузів виключно для жінок.

Нью-Йорк Таймс в травні 1993 року опублікувала доповідь, яка був названа «Розділення – краще». Стаття була написана Сьюзан Страус, яка сама була випускницею одного з небагатьох жіночих коледжів у США. Для більшості американців стало шоком те, що дівчата в жіночих коледжах мають кращі досягнення в навчанні, ніж їхні колеги в змішаних коледжах. Вона підтримала свою заяву наступною статистикою:

1. 80% дівчат у жіночих коледжах вивчають науку і математику протягом чотирьох років, у порівнянні з двома роками вивчення в змішаних коледжах.

2. Дівчата у жіночих гімназіях і школах досягають більш високого середнього балу, аніж студентки змішаних шкіл. Це приводить більшу кількість студенток до вузів. Насправді, все більше кандидатів наук походить з числа таких студенток.

3. Відповідно до Fortune Magazine одна третина жінок-членів в радах піклувальників в найбільших американських

компаніях є випускницями жіночих коледжів. Ми маємо знати, що випускниці жіночих коледжів складають всього 4% від загального числа студенток, які закінчують вузи щороку.

4. 43% жінок – професори і доктори математики, і 50% жінок, які працюють викладачами з докторами в області техніки, були випускницями жіночих коледжів.

Це ще один доказ самого західного світу, який свідчить на користь обґрунтованості та практичності ісламських принципів – універсальних законів, які регулюють життя і

поведінку людини. **Індійський політик і журналіст Кофхі Лалїяппа сказав: «Жодна інша релігія, крім ісламу, не має здатності вирішувати проблеми сучасного життя. Іслам дійсно унікальний, в цьому роді...»**

Тільки Іслам має ефективні рішення цих складних проблем аморальності і зруйнованих сімейних цінностей. Він пропонує повноцінну систему життя, яка дає гідність і щастя всім членам суспільства шляхом прийняття до уваги потреб людини. Іслам задовольняє ці потреби найшляхетнішим чином. Цим не може маніпулювати людина задля

задоволення своїх особистих інтересів, адже Божественний закон враховує природу всіх людей. При цьому іслам встановлює чіткі і суворо визначені правила і права для всіх членів суспільства, незалежно від їхньої раси, статі і релігії, ґрунтуючись на справедливій системі взаємних прав та обов'язків. Не дивлячись на це, іслам уникають і навіть дивляться на нього з підозрою. **Через низку причин:**

(а) Юдеї, які контролюють ЗМІ, дуже зацікавлені в зображенні ісламу як релігії дикунів, яка не прийнятна навіть для

середньовіччя. «Джихад в Америці» – лише приклад того, що кіноіндустрія робить для спотворення образу іслама в головах людей, які не мають жодного уявлення про іслам. Експерти близькосхідних досліджень, такі, як сходознавці Бернард Льюїс, Даніель Пайпс і Джудіт Міллер, зіграли роль у стимулюванні неправильного ставлення до справжнього послання ісламу. Цією пропагандою обдурили багатьох інтелектуалів і вони змогли знайти свій шлях до істини лише після довгих пошуків і подолання багатьох перешкод. Джеффри Ланг (професор математики в

Університеті Канзасу) і М. Хоффман (посол Німеччини в Марокко) є прикладами цього.

(б) неосвічена меншість мусульман своїми діями підсилює спотворений образ ісламу в ЗМІ.

(в) нездатність мусульман закликати до ісламу в привабливій формі і відповісти на помилки і сумніви щодо його універсальних вчень.

В останні роки на Заході жінкам довелося боротися за прості юридичні права, такі, як право заміжніх жінок на власність, яке завжди було у жінок в ісламі. Вони мали вести запеклу

боротьбу, щоб донести західним чоловікам той факт, що інтереси жінок відрізняються від інтересів чоловіків (закон в ісламі надає жінкам повні права). Жінкам на Заході довелося боротися, щоб отримати визнання їхнього юридичного та цивільного буття, яке завжди було визнано в ісламі. Чоловіки в ісламі захищають і забезпечують жінок. В такій емансипації ніколи не буде чварів між статями. Саме тому випадки в ісламі не можна порівнювати з випадками на заході.

Західні жінки приймають іслам

Незалежно від політично мотивованого нападу деяких західних ЗМІ на іслам (особливо в питаннях, пов'язаних з поводженням з жінками), The Daily Mail 2 грудня 1993 р., на с. 39 повідомив, що за оцінками статистичних даних більше 20,000 британців прийняли іслам. Більшість з них є вихідцями із середнього класу та освіченими жінками. Навіщо цим жінкам приймати іслам, якщо б вони вважали, що засоби масової інформації поширюють правдиву інформацію? Одна з них сказала, що:

"Прийняття ісламу перевернуло моє життя і принесло мені багато миру і спокою. Я не розглядаю свій вчинок, як крок назад – я розглядаю його, як звільнення".

Ще одне повідомлення від письменниці і дочки керівника атомного заводу говорить про роль розділення чоловіків і жінок і про носіння хіджабу:

"На відміну від заплутаних принципів західної культури – яка заохочує сексуальний вигляд жінок, але засуджує за провокування чоловіків – хіджаб дає чіткий сигнал про те, що жінки не були створені на цій

землі, щоб виставляти себе напоказ".

Коли місіс Сіслі Католіт, австралійську леді, яка прийняла іслам разом зі своєю дочкою, **запитали:** "Чому ви прийняли іслам?", **вона відповіла:**

"По-перше, я хотіла би сказати, що прийняла іслам тому, що була мусульманкою всередині себе, не знаючи цього. Ще коли була дитиною, я втратила віру в християнство. Найважливішою причиною було те, що кожного разу, коли я питала християнина або одного з тих, кого називають «**духовенством**», про щось

духовне, мені відповідали: "Ви маєте просто вірити в це". Під час віри в християнство я перебувала під впливом того, що нам говорило духовенство. Вони говорили, що іслам – це жарт. Але коли я почала читати про нього, то неправильні думки пішли. Коли я почала шукати відповіді у мусульман на свої питання, які не були мені зрозумілими, то завжди отримувала відповіді. Тоді всі бар'єри між мною і ісламом були зруйновані. Незалежно від питання, я завжди отримувала переконливу відповідь, на відміну від того, що я чула про християнство. Після тривалого читання і вивчення, я разом зі

своєю дочкою вирішила прийняти іслам. І ми взяли собі імена себе Рашида і Махмуда".

Англійську жінку Леді Авенін Заінаб Копхенд також запитали про причину прийняття ісламу.
Вона відповіла:

"В міру того, як зростало моє вивчення ісламу, росла і моя впевненість у тому, що ця релігія дуже відрізняється від інших. Це найвідповідніша релігія для практичного життя і вона з найбільшою ймовірністю здатна вивести людство на шлях щастя і миру. Тому я, не вагаючись, повірила, що Аллах –

Всемогутній, і що Мойсей, Ісус, Мухаммад (мир їм усім) були пророками, які отримали одкровення від Господа. Ми не народжуємося грішними і нам не потрібен хтось, щоб брати на себе наші гріхи чи ставати посередником між нами і Всемогутнім Аллахом. Це – найпростіша теологічна доктрина..."

Маргарет Маркус, колишня юдейська американська інтелектуальна письменниця, відверто пояснила і обґрунтувала своє рішення про прийняття ісламу. **Вона сказала:**

«Я не прийняла іслам через ненависть до спадщини моїх пращурів або до мого народу. Це, скоріш за все, було бажанням не відмовитися, а набути. Для мене це означало перехід від вмираючої церковно-парафіяльної релігії до динамічної і революційної віри вселенської першості».

Кожна нова мусульманка пройшла свої випробування і пережила безліч проблем, щоб увірувати в Аллаха. Аміра, американська дівчина з Арканзасу, є лише однією з них:

«Я народилася в сім'ї американських християн в Арканзасі, в Сполучених Штатах, там і виросла. Серед моїх арабських друзів я відома, як біла американка, але, хвала Аллаху, що іслам не знає кольору шкіри, раси та національності. Вперше я побачила мусульман під час мого навчання в коледжі при Університеті штату Арканзас. Я визнаю, що спочатку скося дивилася на дивний одяг, який носили мусульманки і не могла повірити, що вони покривають волосся. Але я – людина допитлива, тому в одному з моїх класів познайомилася із мусульманкою. Це була зустріч,

яка змінила моє життя. Я ніколи не забуду її. Її звали Йасмін і вона була з Палестини. Я могла годинами сидіти і слухати розповіді про її країну, культуру, сім'ю і друзів, яких вона любила так сильно. Але понад усе вона любила релігію іслам. Йасмін мала найбагатший внутрішній світ серед усіх, кого я колись зустрічала. Вона розповіла мені про пророків та про єдність Аллаха. Саме тоді я дізналася, що мусульмани не поклоняються іншому Богу – це був той самий Бог, тільки названий арабською: «Аллах» означає «Єдиний Бог». Все, що вона розповіла мені мало

так багато сенсу для мене і було таким чистим...»

У статті штатного письменника Christian Science Monitor Пітера Форда, під назвою "Чому європейські жінки приймають іслам", [одна французька жінка розповіла про свої причини прийняття ісламу:](#)

«Іслам вимагає близькості до Бога; іслам простіший і суворіший, і це легше, адже в нього є чіткі межі. Людина потребує правил поведінки, яких вона має дотримуватися. Християнство не дає мені таких орієнтирів...»

Хайфа Джавад, викладач
Бірмінгемського університету,
розповідає про ще деякі з причин
прийняття ісламу європейками:

а. Багато жінок реагують на
моральну невизначеність
західного суспільства.

б. Їм подобається почуття
приналежності та турботи, які
пропонує іслам.

Карін ван Ньюкерк вивчала
голландок, які прийняли іслам.
Вона стверджує, що "в ісламі є
більше простору для сім'ї та
материнства, і жінки – це не
сексуальні об'єкти".

Англійська мусульманка Сара Джозеф стверджує, що "ідея про те, що всі навіренні жінки шукали кращого, закритішого від ексцесів західного фемінізму способу життя, не є точною".

ВИСНОВКИ

В вищезапропонованих дослідженнях я намагався змалювати загальну картину шляху жінки, розглядаючи його крізь призму основних релігій та ідеологій, які мали великий вплив на життя людства. Я впевнений, що ми зможемо отримати історичну, а також аналітичну

основу для кращого розуміння прав жінок. Дослідження ґрунтується на оригінальних джерелах індуїзму, християнства та ісламу щодо ролі жінок і ставлення, якого вони заслуговують. Я також торкнувся драматичних наслідків, які виникли в результаті нерозуміння дуже важливої ролі, яку відіграють жінки в збереженні збалансованої, здорової сім'ї і всього суспільства. Запекла конкуренція і індивідуалістичні прагнення у задоволені егоцентричних бажань привели жінок до великого програшу.

Через крайні форми фемінізму, жіноча емансипація примножила страждання у світі, який знаходиться під контролем чоловіків. Насправді, саме ці люди дурили жінок, витягуючи їх із будинків і руйнуючи міцні сімейні зв'язки, щоб заманити їх на низькооплачувані і небажані роботи. Додатковим тягарем для таких жінок стало народження та виховання дітей, і турбота про сім'ю, коли їх примушують до дешевої важкої праці та забезпечення себе і своїх сімей. Маргарет Маркус (нині Мар'ям Джаміля) підтвердила такі наслідки, заявивши, **що:**

«Тим не менш, ця ж пропаганда стверджує, що основним обов'язком емансипованих жінок, як і раніше, є піклування про дім. Це означає, що сучасна жінка має отримувати подвійне навантаження. На додаток до заробляння грошей, при повній зайнятості поза домом, вона має якимось чином виконувати майже неможливе завдання: всі свої обов'язки перед чоловіком і дітьми і зберігати оселю бездоганною! Хіба це справедливість?»

Натякаючи на катастрофічне становище сім'ї в західних і протозахідних суспільствах (особливо щодо сім'ї та

зловживаннь проти жінок і дітей)
я не маю на увазі, що інші
суспільства, які слідують такому
самому шаблону відкритої
відмови від моралі і справжніх
навчань Творця, мають імунітет
проти таких хвороб. Дешеві гасла
жіночої емансипації, прав і
прогресу є лише димовою
завісою, щоб замаскувати реальні
наміри. Рух за емансипацію жінок
у мусульманському світі не може
не привести до таких самих
катастроф, які вже відбулися в
інших країнах. Універсальні
індульгенції в незаконних
сексуальних справах шокують
навіть диких звірів із джунглів.
Неминучими будуть такі

результати, як руйнування дому, сім'ї та й усієї соціальної структури в цілому – епідемія злочинів неповнолітніх і атмосфера, насичена насильством, заворушеннями і беззаконням. Історія цивілізацій минулого є достатнім прикладом того, що коли розцвітають порок і аморальність, жодне суспільство вже не може щасливо жити.

Я запрошую шановних читачів самотійно дослідити вчення ісламу з його першоджерел; це стосується не тільки теми жінок, але й людського життя в цілому. Іслам – це система для життя, яка була створена Творцем, щоб

забезпечити правильне керівництво для людства і досягти щастя в цьому і в майбутньому житті.

Ця книга завершується цитатою з промови принца Чарльза про "Іслам і Захід" в Оксфордському центрі ісламських досліджень:

«Інший очевидний західний забобон – це судити про становище жінок в ісламі з негативних випадків. Права жінок-мусульманок на власність і спадок, права на захист у разі розлучення, права на ведення бізнесу – це права, передбачені в Корані ще 1400 років тому. У

Великобританії, принаймні деякі з них, були лише мріями для ще недавнього покоління моєї бабусі...»